

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 18 października 2017 roku w sprawie z powództwa Z. Z. przeciwko (...) spółce akcyjnej w W. o zapłatę, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieście w Łodzi zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5794,80 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 marca 2017r. do dnia zapłaty oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2107 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona pozwana kwestionując wyrok w całości. W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na rzecz pozwanego od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za dwie instancje według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie do ponownego rozpoznania Sądu I Instancji i zasądzenie na rzecz strony pozwanej od powódki kosztów procesu, w tym postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

### **Sąd Okręgowy dodatkowo ustalił co następuje:**

W toku rozprawy apelacyjnej w dniu 10 kwietnia 2018 roku strony zawarły ugodę, mocą której pozwany zobowiązał się że zapłaci na rzecz powódki kwotę 5215,32 zł tytułem roszczenia głównego, zwróci powódce połowę kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje tj. kwotę 1350 zł oraz zwróci powódce połowę opłaty od pozwu tj. kwotę 145 zł

Strony uzgodniły, że zapłata przez Pozwanego kwot nastąpi w terminie 7 dni od dnia zawarcia ugody.

### **Okręgowy zważył co następuje:**

Zawarcie ugody w toku postępowania apelacyjnego skutkowało koniecznością zbadania, czy w świetle okoliczności sprawy – nie narusza ona prawa lub zasad współżycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c. w zw. 391 § 1 k.p.c.).

Zgodnie z art. 917 k.c. ugoda jest umową dwustronną, przez którą strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego co do roszczeń wynikających z tego stosunku, zapewnienia ich wykonania albo też w celu uchylenia sporu już istniejącego lub mogącego powstać w przyszłości. Istnienie niepewności lub sporu (możliwość powstania sporu w przyszłości) jest niezbędną przesłanką ugody. Musi również wystąpić przesłanka wzajemnych ustępstw, choć nie muszą być one wyartykułowane w treści ugody (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 lutego 2006 roku, IV CK 393/05, LEX nr 180811). Ugoda może odnosić się zarówno do stosunków obligacyjnych, jak i do innych stosunków o charakterze cywilnoprawnym regulowanych w prawie rzeczowym, spadkowym, rodzinnym, administracyjnym, itp. Nie może natomiast kreować nowego stosunku prawnego między stronami (szerzej patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2004 roku, I CK 178/03, Lex Polonica nr 1539002). Treść powyższej ugody, mając na uwadze wyżej przytoczone uwagi z jednej strony, z drugiej zaś całokształt okoliczności sprawy nie narusza prawa lub zasad współżycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 w zw. z art. 223 § 2 k.p.c.).

Z uwagi na zawarcie ugody w rozpoznawanej sprawie, zbędne stało się wydawanie rozstrzygnięcia o charakterze merytorycznym, a zatem uwzględniając treść art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. zachodziła podstawa do umorzenia postępowania. Stosownie do treści art. 386 § 3 k.p.c. jeżeli zachodzi podstawa do umorzenia postępowania, sąd drugiej instancji uchyla wyrok oraz umarza postępowanie.

Na podstawie art. 79 ust. 1 pkt. d ustawy z dnia 28 lipca 2005 o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ( tekst jedn. Dz.U. z 2016r. poz. 623 ) Sąd Okręgowy zwrócił stronie pozwanej połowę opłaty od apelacji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 3 w zw. z art. 355 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.